

ČESKA REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 26. října 2007 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Oldřišky Rysové a přísedících Ivana Matouška a Emila Fialy, t a k t o :

Obžalovaní

1) Y [REDACTED] M [REDACTED],

nar. [REDACTED] [REDACTED], občan [REDACTED], bytem [REDACTED]
[REDACTED], v České republice [REDACTED], nyní ve výkonu
trestu odnětí svobody ve Věznici Plzeň,

2) M [REDACTED] S [REDACTED],

nar. [REDACTED] na [REDACTED], občan [REDACTED], bytem U [REDACTED]
[REDACTED], nyní ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici
Bělušice,

3) V [REDAKCE] S [REDAKCE],

nar. [REDAKCE] na [REDAKCE], občan [REDAKCE], bytem [REDAKCE]
[REDAKCE], nyní neznámého pobytu.

J S O U v i n n i ,

dne 2.8.2000 kolem 23.00 hodin všichni obžalovaní společně navštívili klub [REDAKCE] v [REDAKCE], okr. [REDAKCE], aby zde vybrali peníze z provozování prostituce od nájemce klubu P [REDAKCE] Š [REDAKCE], který nebyl přítomen, a když zjistili, že peníze nedostanou, rozhodli se, že se jich zmocní násilím, obžalovaný S [REDAKCE] vzal nezjištěnou finanční částku z pokladny, rozbíjel nádobí a zařízení klubu, obžalovaný S [REDAKCE] začal vyhrožovat přítomným smrtí, obžalovaný M [REDAKCE] začal odnášet hodnotnější věci, když zjistili, že přítomné ženy chtějí telefonovat, všichni obžalovaní postupně fyzicky napadli některou z přítomných žen údery rukou do obličeje, tahali je za vlasy nebo je pořezali střepem skla, a to N [REDAKCE] C [REDAKCE], nar. [REDAKCE], J [REDAKCE] B [REDAKCE], nar. [REDAKCE], R [REDAKCE] P [REDAKCE], nar. [REDAKCE], a J [REDAKCE] Č [REDAKCE], nar. [REDAKCE], i přítomného hosta L [REDAKCE] M [REDAKCE], nar. [REDAKCE], zmocnili se mobilních telefonů C [REDAKCE] v hodnotě 2.000,- Kč, P [REDAKCE] v hodnotě 1.000,- Kč a L [REDAKCE] M [REDAKCE] v hodnotě 2.400,- Kč, kterému odcizili i klíče od auta, ze kterého mu odcizili autorádio v hodnotě 2.000,- Kč a dva

reproduktory v hodnotě 1.600,- Kč, a J [REDAKCE] Č [REDAKCE] jim z obavy z násilného jednání sama dala 1.000,- Kč, na napadení žen reagoval vyhazovač klubu V [REDAKCE] Š [REDAKCE], nar. [REDAKCE], byl surově zbit obžalovanými S [REDAKCE] a S [REDAKCE], kteří jej na pokoji č. [REDAKCE] v patře objektu mlátili pěstmi a kopali do hlavy a dalších částí těla, až poškozený upadl do bezvědomí a zůstal ležet na podlaze pokoje, kde jej obžalovaní S [REDAKCE] a S [REDAKCE] znovu surově napadli, když ho kopali zejména do hlavy a dalších částí těla, z klubu obžalovaní společně odnesli věci, kterých se zmocnili ke škodě majitele G [REDAKCE] K [REDAKCE], a to televizor v hodnotě 800,- Kč, videopřehrávač v hodnotě 1.000,- Kč, hudební věž v hodnotě 700,- Kč a dva reproduktory v hodnotě 200,- Kč, a z místa činu odejeli, přítomným se poté podařilo přivolat lékařskou pomoc schovaným mobilním telefonem a bylo zjištěno, že poškozený V [REDAKCE] Š [REDAKCE] utrpěl četná rozsáhlá poranění hlavy spočívající v mnohočetných zlomeninách nosních kůstek, horní čelisti, stropu očníce, čelní dutiny, pravé kosti jařmové a zadní jámy lební, pohmoždění spodiny levého spánkového laloku mozku a mezimozku, v důsledku toho u něj došlo k dušení v důsledku vdechnutí krve a žaludečního obsahu do dýchacích cest a

následnému otoku mozku a těžkému poškození mozku s trvalou ztrátou mozkových funkcí, přičemž v důsledku oboustranného zápalu plic, který se vyvinul jako komplikace poranění hlavy, poškozený dne 16.12.2000 zemřel,

t e d y : obžalovaný Y [] M [] proti jinému užil násilí a pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci, obžalovaní M [] S [] a V [] S [] společným jednáním proti jinému užili násilí a pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci a takovým činem způsobili smrt.

c í m z s p á c h a l i

obžalovaný Y [] M []
trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zákona.

obžalovaní M [] S [] a V [] S []
trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1, 3 tr. zákona.

a o d s u z u j í s e

Obžalovaný Y [] M [] podle § 234 odst. 1 tr. zákona za použití § 35 odst. 2 tr. zákona **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání pěti (5) roků a šesti (6) měsíců.**

Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona **se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.**

Podle § 57 odst. 1, 2 tr. zákona **se tomuto obžalovanému ukládá trest vyhoštění na dobu neurčitou.**

Zrušuje se výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 23.8.2005, sp. zn. 4 T 94/2005, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 13.12.2005, sp. zn. 5 To 452/2005 a další rozhodnutí na tento rozsudek navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Obžalovaný M [] S [] podle § 234 odst. 3 tr. zákona za použití § 35 odst. 2 tr. zákona **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání třinácti (13) roků.**

Podle § 39a odst. 2 písm. d) tr. zákona se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 57 odst. 1, 2 tr. zákona se dále tomuto obžalovanému ukládá trest vyhoštění z území České republiky na dobu neurčitou.

Podle § 55 odst. 1 písm. a) tr. zákona se dále ukládá trest propadnutí věci, a to mobilního telefonu značky Motorola, výrobní číslo IMEI: [REDAKCE].

Zrušuje se výrok o trestu z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6.6.2002, sp. zn. 45 T 29/2001, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 17.9.2002, sp. zn. 3 To 104/02 a všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Obžalovaný V[REDAKCE] S[REDAKCE] podle § 234 odst. 3 tr. zákona k trestu odnětí svobody v trvání jedenácti (11) roků.

Podle § 39a odst. 2 písm. d) tr. zákona se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovaným V[REDAKCE] S[REDAKCE], nar. [REDAKCE] a M[REDAKCE] S[REDAKCE], nar. [REDAKCE] ukládá, aby společně a nerozdílně uhradili způsobenou škodu ve výši 874.716,85 Kč Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, se sídlem v Praze 3, Orlická 4/2020, IČ; 41197518, územnímu pracovišti Nymburk, se sídlem Nymburk, Komenského 835.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená V[REDAKCE] Š[REDAKCE] odkazuje s nárokem na náhradu škody na občanskoprávní řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Soud vzal na základě důkazů provedených při hlavním líčení za prokázaný následující skutkový děj:

Obžalovaní Y[REDAKCE] M[REDAKCE], M[REDAKCE] S[REDAKCE] a V[REDAKCE] S[REDAKCE] přijeli dne 2.8.2000 kolem 23.00 hod. společně do [REDAKCE], okr. [REDAKCE], aby

vybrali v klubu [REDACTED], který v té době provozoval P[REDACTED] Š[REDACTED], peníze z provozování prostituce od nájemce klubu. P[REDACTED] Š[REDACTED] však nebyl přítomen a když zjistili, že peníze nedostanou, rozhodli se, že se jich zmocní násilím. Obžalovaný S[REDACTED] vzal nezjištěnou finanční částku z pokladny, rozbíjel nádobí a zařízení klubu, obžalovaný S[REDACTED] začal vyhrožovat přítomným smrtí, obžalovaný M[REDACTED] odnášel do auta hodnotnější věci, jako byla televize, videorekordér, audiověž. V klubu byli v té době přítomni host L[REDACTED] M[REDACTED], zaměstnanci V[REDACTED] Š[REDACTED], N[REDACTED] C[REDACTED], J[REDACTED] C[REDACTED], J[REDACTED] B[REDACTED] a R[REDACTED] P[REDACTED], která se z další místnosti v prvním patře objektu pokusila telefonicky přivolat pomoc, ale byla fyzicky napadena obžalovaným S[REDACTED]. Svědkyně B[REDACTED] volala o pomoc a z přízemí šel do prvního patra pomoci napadeným svědek Š[REDACTED]. Byl však obžalovanými S[REDACTED] a S[REDACTED] fyzicky napaden tak, že jej bili a kopali po celém těle. Všichni obžalovaní postupně fyzicky napadli některou z přítomných žen údery rukou do obličeje, tahali je za vlasy nebo je pořezali střepem skla, a to J[REDACTED]

C[REDACTED], N[REDACTED] C[REDACTED], R[REDACTED] P[REDACTED] a J[REDACTED] B[REDACTED], napadli i přítomného hosta L[REDACTED] M[REDACTED], nar. [REDACTED], kterého jeden z obžalovaných udeřil pěstí do obličeje, kopali do něj. Obžalovaný S[REDACTED] napadl minimálně svědkyni B[REDACTED] a P[REDACTED], obžalovaný S[REDACTED] svědkyni B[REDACTED], P[REDACTED] a C[REDACTED], a obžalovaný M[REDACTED] svědkyni P[REDACTED]. Kromě toho obžalovaní ženám vyhrožovali dalším fyzickým útokem. Zmocnili se přitom mobilních telefonů C[REDACTED] v hodnotě 2.000,- Kč, P[REDACTED] v hodnotě 1.000,- Kč, a L[REDACTED] M[REDACTED] v hodnotě 2.400,- Kč. Tomuto svědkovi odcizili i klíče od auta. Na parkovišti před objektem poté auto odemkli a odcizili z něj autorádio v hodnotě 2.000,- Kč a dva reproduktory v hodnotě 1.600,- Kč. J[REDACTED] C[REDACTED] jim z obavy z násilného jednání sama dala 1.000,- Kč. Poškozený V[REDACTED] Š[REDACTED], nar. [REDACTED], byl surově zbit obžalovanými S[REDACTED] a S[REDACTED], kteří jej na pokoji č. [REDACTED] v patře objektu mlátili pěstmi a kopali do hlavy a dalších částí těla, až poškozený upadl do bezvědomí a zůstal ležet na podlaze pokoje, kde jej obžalovaní S[REDACTED] a S[REDACTED] znovu surově napadli, když ho kopali zejména do hlavy a dalších částí těla. Z klubu obžalovaní společně odnesli věci.

kterých se zmocnili ke škodě majitele G[REDACTED] K[REDACTED], a to televizor v hodnotě 800,- Kč, videopřehrávač v hodnotě 1.000,- Kč, hudební věž v hodnotě 700,- Kč a dva reproduktory v hodnotě 200,- Kč. Po jejich odjezdu se přítomným podařilo z jednoho mobilního telefonu, který schovala svědkyně P[REDACTED], přivolat lékařskou pomoc a bylo zjištěno, že poškozený V[REDACTED] Š[REDACTED] utrpěl četná rozsáhlá poranění hlavy spočívající v mnohočetných zlomeninách nosních kůstek, horní čelisti, stropu očníce, čelní dutiny, pravé kosti jařmové a zadní jámy lebni, pohmoždění spodiny levého spánkového laloku mozku a mezimozku, v

důsledku toho u něj došlo k dušení v důsledku vdechnutí krve a žaludečního obsahu do dýchacích cest a následnému otoku mozku a těžkému poškození mozku s trvalou ztrátou mozkových funkcí, přičemž v důsledku oboustranného zápalu plic, který se vyvinul jako komplikace poranění hlavy, poškozený dne 16.12.2000 zemřel.

Obžalovaný M[redacted] v přípravném řízení dne 9.3.2005 uvedl, že se dne 2.8.2000 zúčastnil oslavy narozenin známého V[redacted] Y[redacted] v [redacted] - [redacted], které se zúčastnil i muž, který má přezdívku „komisař“, jmenuje se M[redacted], a který byl někdy v roce 2002 nebo 2003 zatčen na [redacted] [redacted] za padělání peněz. Na oslavě byl přítomen i V[redacted] S[redacted]. Oslavenec zbil svou přítelkyni, proto ji obžalovaný odvezl domů. Ještě v noci mu volal V[redacted] S[redacted], který chtěl, aby jej obžalovaný někam odvezl. Když přijel obžalovaný na místo schůzky, nastoupili do auta V[redacted] S[redacted], M[redacted] - „komisař“ a další muž, jehož jméno si obžalovaný nepamatoval. Obžalovaný S[redacted] si přesedl k volantů a jeli do [redacted] do nočního podniku [redacted]. Na místě mu dal obžalovaný S[redacted] pokyn, aby hlídal venku, ostatní šli dovnitř. Uvedl, že po chvíli viděl jednoho hosta, jak vyběhl ven a poté někam do vsi. Pak vyběhla jedna z dívek, ale obžalovaný ji chytil a odvedl ji zpět. Když přišel dovnitř, viděl M[redacted] u rozbitého baru a hlídal dívky. Obžalovaného S[redacted] a toho druhého neviděl. M[redacted] jej potom zase poslal ven, po chvíli všichni tři vyběhli ven a chtěli, aby otevřel zavazadlový prostor auta. Dali tam nějaké věci, které označil jako hudební elektroniku, a potom se vrátili do [redacted]. Všechny tři věci si vzali při vystoupení z auta ostatní. Dále uvedl, že do [redacted] dojížděl i jindy na žádost I[redacted] S[redacted] a vozil od nájemce peníze. Tvrdil, že nevěděl, co se v klubu stalo.

Před rozhodnutím o vazbě obžalovaný M[redacted] dne 10.3.2005 před soudcem vypověděl, v podstatě shodně. Stručně uvedl, že jej zavolal V[redacted], když za ním přijel, dal mu pokyn, aby si sedl na místo spolujezdce a jeli před klub [redacted] v [redacted]. Zůstal tam na dvorku, najednou z baru vyběhla dívka. Uvedl, že nikoho nenapadl, když šel dovnitř, viděl, jak děvčata brečela a bar byl rozmlácený, ale nevěděl, co se stalo. V[redacted] Š[redacted] neviděl. Uvedl, že S[redacted] mu do kufru naložil televizi a video.

Při dalším výslechu dne 23.3.2005 již sám nic dalšího k návštěvě klubu neuvedl, na předložených fotografiích z alba označil V[redacted] S[redacted], jako osobu, která s ním byla v klubu, uvedl, že si není jist, zda tam byl I[redacted] S[redacted], jeho fotografii též bez pochyb označil, neboť se s ním znal. Dále odpovídal na položené dotazy s tím, že viděl muže vyběhnout z klubu dvě nebo tři minuty po

vstupu ostatních do klubu, pár okamžiků po něm vyběhla žena, kterou odvedl zpět, protože chtěl zjistit, o co jde. Uvedl, že viděl v klubu „komisaře“ a ženy, které plakaly, „komisař“ mu řekl, aby šel ven. Připustil, že mohl do klubu vstoupit s cigaretou a nedopalek nechat uvnitř v popelníku. Tvrdil, že šel pouze k baru, jinde po místnosti se nepohyboval a nebyl v zadním rohu baru. Opakoval, že nikoho nenapadl, ani nic z baru nevynášel. O odcizení věcí ze zaparkovaného auta nic nevěděl.

Při dalším výslechu dne 30.3.2005 nechtěl obžalovaný M. [redacted] ke své výpovědi nic doplnit, při rekognici podle alba označeného jako V. nikoho neoznačil jako osobu, kterou by poznával. Na základě dotazu, kolik osob jelo do [redacted] obžalovaný uvedl, že jeli celkem tři, tedy kromě něj obžalovaný S. [redacted] a „komisař“. Uvedl, že o čtvrté osobě hovořil z obavy, že mu bude kladena za vinu vražda.

Další výslech se uskutečnil dne 6.4.2005, obžalovaný M. [redacted] označil ve fotoalbu č. VI. osobu, o které vypovídal jako o M. [redacted] s přezdívkou „komisař“. Tvrdil, že fotografie v předchozím albu byly špatné.

Při hlavním líčení obžalovaný M. [redacted] již nevypovídal. Jeho námitky, že obžalovaný Starosta se zdržuje ve svém bydlišti na [redacted] v obci [redacted], nepodporují výsledky šetření Interpolu a dalších policejních složek, na jmenovaného je vydán příkaz k zatčení i mezinárodní zatýkácí rozkaz a nepodařilo se jej dosud zadržet. Podle zpráv je po něm pátráno i kvůli odsouzení ve vlasti. Vzhledem k tomu, že obžalovaný M. [redacted] může mít ve výkonu trestu pouze zprostředkované informace, nepovažuje soud tuto námitku za podstatnou.

Obžalovaný S. [redacted] v přípravném řízení opakovaně nevypovídal, pouze dne 26.6.2005 v rámci odpovědí na dotazy uvedl, že v uvedené době nebyl v České republice, ve stejném roce se ženil a mohou to potvrdit rodinní

příslušníci. Odmítl více vypovídat, stejně jako se odmítl vyjádřit k tomu, zda zná spoluobžalované, případně další osoby.

Při hlavním líčení obžalovaný S██████ vypověděl, že v době, kdy mělo dojít k trestné činnosti, nebyl v České republice. V roce 2000 zde byl párkrát na počátku kalendářního roku. Uváděl, že 23.11.2000 nebo 23.12.2000 se ženil. Uváděl, že měl v té době poraněnou ruku, kterou měl šest a půl týdne v sádře a potom nosil ortézu. K tomu, co dělal konkrétně počátkem srpna se nevyjádřil. Tvrdil, že rodina mu může potvrdit, že se zdržoval na ████████. Uvedl, že nezná obžalovaného M██████ ani ženy, které měly být v klubu napadeny, a které byly vyslechnuty jako svědkyně. Uváděl, že podle jeho cestovního pasu by se dalo poznat, že nebyl v České republice, ale nevysvětlil, jaký konkrétní záznam o tom má svědčit. Tvrdil, že v ████████ nikdy nebyl, a že nezná ani Š██████ ani obžalovaného S██████.

Podle znaleckého posudku MUDr. Olgy Tatičové, který byl zpracován dne 1.10.2000, tedy ještě za života poškozeného V██████ Š██████, utrpěl poškozený pohmoždění levé poloviny obličeje, byly popsány otisky sportovní obuvi na kůži, podkožní krevní výrony na levé polovině krku, rozsáhlý krevní výron v pravé spánkové krajině, otok a podkožní krevní výron víček obou očí se splývajícím krevním výronem ve spojivkách očních koulí, mnohočetné zlomeniny nosních kůstek a přední a boční stěny horní čelisti vlevo, zlomenina stropu očnice vpravo, zlomenina přední stěny levé čelní dutiny, zlomenina pravé kosti jařmové, zlomenina zadní jámy lební vlevo zasahující do oblasti pyramidy levé skalní kosti, pohmoždění spodiny levého spánkového laloku mozku a mezimozku. V posudku je uvedeno, že poranění byla čerstvá a byla v příčinné souvislosti s napadením ze dne 3.8.2000. Jedná se o poranění, které bylo způsobeno působením tupého násilí na hlavu, jehož rozsah svědčí pro to, že se jednalo o opakované působení tupého násilí o velké intenzitě na hlavu v pravé spánkové oblasti, do pravé čelní krajiny, pravé kosti jařmové, na levou polovinu obličeje a na krk vlevo, do levé spánkové oblasti, do oblasti nosu a obou očnic. Vznik poranění lze vysvětlit úderem tupým předmětem, vzhledem k evidentním stopám po obuvi na levé polovině obličeje a na krku lze jako jeden z možných mechanismů uvést úderý nohou obutou ve sportovní obuvi - kopanci, dupáním na hlavu poškozeného zepředu a z obou bočních stran hlavy. Poranění poškozeného spočívalo ve zlomeninách obličejových kostí, pohmoždění mezimozku a levého spánkového laloku mozku a pohmoždění obou očnic, obou spánkových krajin hlavy a levé poloviny krku. Dále bylo zjištěno v souvislosti se zraněním vdechnutí krve a žaludečního obsahu do dýchacích cest. Takové poranění může dobře vést ke smrti poraněné osoby zejména v důsledku narůstajícího otoku

mozku a dušení při vdechnutí cizorodého obsahu do dýchacích cest. Poškozenému byla poskytnuta relativně včasná lékařská pomoc, která odvrátila jeho smrt. Vzhledem k rozsahu poranění lebky, mozku a zamezení plnohodnotného sycení krve kyslíkem v důsledku vdechnutí krve a žaludečního obsahu do dýchacích cest došlo k poškození mozku, jako důležitého orgánu. Dále se uvádí, v posudku, že včasný lékařský zákrok sice odvrátil následek poranění, kterým by bez poskytnutí včasné lékařské pomoci byla smrt poškozeného, ale vzhledem k delší době trvajícím nedostatečným sycení krve kyslíkem při dušení nemohlo být odvráceno povšechné poškození mozkové tkáně, k němuž dochází při nedostatečném přívodu okysličené krve po dobu delší než pět minut. V tomto případě uplynulo 6 minut od oznámení úrazu do příjezdu ke zraněnému, podle podkladů měla od zranění do ošetření uplynout doba jedné hodiny. Poranění poškozeného bezprostředně ohrozilo jeho život a v důsledku poškození mozku došlo k trvalé ztrátě mozkových funkcí ve smyslu volního jednání, k trvalé ztrátě vědomých mozkových činností, veškerých schopností výkonu běžných činností a není naděje na úpravu vzhledem k odumření mozkové kůry. Bylo uvedeno, že poškozený je oběhově ve stabilizovaném stavu, je schopen spontánní dechové činnosti, není schopen pohybu, myšlení ani řeči a jeho další život je závislý na individuálních imunitních schopnostech v souhře s trvalou povšechnou péčí jinou osobou. Znalce vysvětlila, že bezprostřední příčinou zánětu plic bylo těžké poranění poškozeného, které ho upoutalo na lůžko a došlo k rozvoji zánětu plic takového typu, který vzniká pouze u osob upoutaných na lůžko. Námitky obžalovaného M. [REDAKCE], že poškozený mohl žít déle, kdyby nebyla zanedbána lékařská péče, nemají opodstatnění, neboť bylo vysvětleno, že poškozený přežíval relativně dlouhou dobu a že i když jsou známy případy, kdy taková situace trvá déle, neznamena to, že by delší přežívání pacienta bylo ovlivněno pouze kvalitou odborné péče. Není tím však ovlivněna skutečnost, že došlo k trvalé ztrátě mozkových funkcí a že přežívání se omezuje pouze na činnost dechovou a oběhovou.

Další posudek byl zpracován stejnou znalkyní společně se znalcem prof. MUDr. Jiřím Štefanem, Dr.Sc., po smrti poškozeného na základě provedené pitvy. V závěru posudku je uvedeno, že byl zjištěn stav po krvácení pod tvrdou plenu mozkovou v oblasti přední jámy lební vpravo, střední jámy lební vlevo, v levé spánkové krajině, zadní jámě lební vlevo, a po pohmoždění mozku a oblasti břevna a levého spánkového laloku. Bezprostřední příčinou smrti poškozeného byl oboustranný hlenohnisavý zánět plic, který se vyvinul jako komplikace zranění a byl bezprostřední příčinou smrti. Poranění poškozeného vzniklo působením tupého násilí velké intenzity na hlavu, přesněji se z pitevního nálezu vyjádřit nelze.

Podle lékařských zpráv ze dne 3.8.2000 o ošetření žen přítomných v klubu v době činu, byla zjištěna následující poranění. R. [REDACTED] P. [REDACTED] utrpěla řezné rány na dorsech obou rukou, na pravém rameni a pohmožděninu pravé poloviny obličeje a brady a pravého předloktí. U A. [REDACTED] B. [REDACTED] byly zjištěny dvě řezné rány na levém předloktí, pohmožděninu nosu, pravého předloktí a povrchní oděrky v obličeji, na hlavě.

Z odborného vyjádření z oboru pachové identifikace, které bylo zpracováno po porovnání otisků pachových stop zajištěných na místě činu a srovnávací pachové konzervy pořízené od obžalovaného M. [REDACTED], shoda zjištěna nebyla. Dvě stopy byly odebrány na sedací soupravě v levém zadním rohu místnosti a jedna ze sedací soupravy v pravém rohu místnosti.

Podle odborného vyjádření z oboru kriminalistické genetické expertizy ze dne 23.12.2004 byla zjištěna úplná shoda DNA profilu stanoveného z cigaretového nedopalku označeného jako stopa 2 z místa činu a profilu určeného z bukálního stěru Y. [REDACTED] M. [REDACTED] zajištěného v souvislosti s jiným trestním řízením. Dále byla zjištěna shoda nedopalku označeného jako stopa 5 s DNA profilem stanoveným z bukálního stěru L. [REDACTED] M. [REDACTED].

Porovnáním otisků pachových stop zajištěných od obžalovaného M. [REDACTED] a otisku pachové stopy zajištěné na místě činu, nebyla zjištěna shoda. Námitky obžalovaného, že otisky pachových stop byly zajištěny bez přítomnosti obhájce, již byly vyřešeny státním zástupcem, který se stížností zabýval v přípravném řízení. Ani soud neshledal námitky důvodnými, neboť úkon se konal ve věznici, kde policejní orgány jsou vázány režimem věznice a možnost pohybu po objektu věznice je závislá na orgánech věznice. Pokud se tedy obhájce k úkonu včas nedostavil, přestože byl dokonce upozorněn na nezbytné konání uvedeného úkonu právě ve stanovené době, nelze považovat námitku za důvodnou.

Tvrzení obžalovaného, že byly vyměněny jeho ponožky, je rovněž dle názoru soudu nepodložené a vychází z nepřesnosti, k níž došlo, když v protokolu o vydání věci je uvedeno, že se jedná o ponožky barvy černé, zatímco v protokole o vrácení jsou uvedeny ponožky modré. K odebrání došlo v ranních hodinách v cele ve věznici za umělého osvětlení, velmi pravděpodobně nedostatečného, a mohlo při popisu snadno dojít k chybě. Podstatné je, že pachová zkouška neprokázala shodu se zajištěnými otisky pachových stop a obžalovaného M. [REDACTED] neuvádí tento důkaz. Vyplývá z toho, že pokud by mělo dojít k záměně, bylo by to jedině ve prospěch tohoto obžalovaného, soud neshledal důvod k pochybnostem o původu zkoumaných věcí a námitky tohoto

obžalovaného považoval za neopodstatněné.

Obžalovaný M[redacted] požadoval osobní výslech všech svědků, zejména žen, které se v době činu v klubu nacházely. Tomuto požadavku nebylo možno vyhovět. Pokud se svědek nachází na území jiného státu, jehož je navíc i občanem, nelze jeho účast při výslechu vynutit postupem uvedeným v tr. řádu jako u osob, které se nacházejí na území České republiky. Všechny svědkyně byly poučeny o významu svědecké výpovědi a byly vyslechnuty prostřednictvím dožádaných orgánů. K hlavnímu líčení byly všechny řádně předvolány, poučeny o významu výpovědi, přesto se nedostavily, svědkyně se při předání předvolání vyjádřily do protokolu, že se k hlavnímu líčení u zdejšího soudu nedostaví. Ust. § 211 odst. 1 písm. a) tr. ř. umožňuje číst protokol o výpovědi svědka, pokud jde o osobu, která je pro dlouhodobý pobyt v cizině nedosažitelná. Proto byly výpovědi svědkyň R[redacted] P[redacted],

J[redacted] B[redacted], J[redacted] C[redacted] a N[redacted] C[redacted], G[redacted], při hlavním líčení čteny. Použity byly výpovědi, které byly opatřeny po zahájení trestního stíhání všech obžalovaných. Všechny svědkyně byly vyslechnuty ve své vlasti, tedy na Ukrajině a v Rusku a při jejich výslechu byli přítomni pracovníci příslušných orgánů policie. Při hlavním líčení při čtení výpovědí namítali obhájci, že mají k dispozici překlady provedené jiným tlumočníkem, než který překládal výpovědi, které byly ve spise. Z výslechu svědka J[redacted] Š[redacted], policejního rady, který věc zpracovával, vyplynulo, že do ČR byly převezeny kopie protokolů o výsleších svědků, které byly přeloženy jako pracovní podklady a které předal obhájcům. Po doručení protokolů o výslechu svědkyň oficiální cestou zadal překlad jiné tlumočnicki a kopie obhájcům již nepředal ani je o tom nevyrozuměl. Jedná se sice o postup neobvyklý a neekonomický, není však vadou řízení, neboť obžalovaní i obhájci se se spisem seznámili a měli možnost již rozdíl zaznamenat. Při čtení výpovědi svědkyně R[redacted] P[redacted] bylo zjištěno, že část překladu protokolu neodpovídá obsahu a po výslechu tlumočnice Mgr. Alexandry Abbidové vyšlo najevo, že při vyhotovování písemného překladu do něj vložila část výpovědi jiné. Pochybnosti o dalších nepřesnostech byly odstraněny provedením nových překladů všech svědeckých výpovědí, které mohly být v tomto řízení jako důkaz použity, které byly pro potřeby soudu vyhotoveny Mgr. Viktorií Červenkovou.

Tvrzení obžalovaného S[redacted], že se v době činu nenacházel v České republice, nebylo ničím řádně podloženo. Sám obžalovaný uváděl, že se v tomto roce ženil, mělo se tak stát ale až v závěru roku. Dále uvedl, že v době, kdy k činu mělo dojít, měl poraněnou ruku. Předložil lékařskou zprávu, ve které bylo uvedeno, že byl ošetřen pro pohmoždění levé ruky a levého ramene, bursitidu levého ramene s projevy kontraktury a narušením funkce levé ruky a ramene,

neutřítida ramenního nervu vlevo. K době léčby bylo uvedeno datum ambulance 22.5.2000, lůžkové oddělení 22.5.2000, čas propuštění nebo úmrtí 2.9.2000. Je popsána diagnóza, léčba, podle závěru stav po léčbě bez výrazných změn. Není zřejmé, zda byl hospitalizován či nikoli, když na formuláři jsou vyplněny obě kolonky. Přitom sám obžalovaný o hospitalizaci nemluvil. Není tedy zřejmé, že by byl v době činu hospitalizován a zpráva nevylučuje, že by na počátku srpna 2000 mohl odcestovat do CR. Obžalovaný také navrhoval výsledky svých příbuzných k tomu, že v roce 2000 byl doma. Vzhledem k časovému odstupu, nekonkrétnosti tvrzení obžalovaného o tom, co kdy v rozhodující době dělal, a nepochybnému zájmu příbuzných vypovídat v jeho prospěch má soud za to, že ani provedení takových důkazů by nemohlo zpochybnit důkazy o přítomnosti obžalovaného v době činu na místě, kde k němu došlo, které jsou k dispozici. Kromě toho cesta

obžalovaného do CR mohla být krátká a nelze vyloučit, že několikadenní nepřítomnosti by si příbuzní nemuseli všimnout nebo šiji pamatovat.

Podle protokolu o ohledání místa činu se tento úkon uskutečnil dne 3.8.2000 od 6.30 hod.. V přízemí objektu byly popsány poškozené dveře do prostoru pod schodiště, které byly vytrženy z pantů, byly prasklé u zámku. Na dámské toaletě byly popsány krevní stopy, podle fotodokumentace v podobě kapek. Ve velké místnosti v přízemí, která je popsána jako bar, byly uvedeny střepy na sedací soupravě, dále je popsána deska připevněná na zdi, u níž ze zdi vede anténní kabel. V pokoji č. ■ v 1. poschodí domu byly nalezeny krevní stopy a zakrvácené oblečení na válendě a krevní skvrna na podlaze. Na stěně vpravo od dveří byly krevní stříkance ve výši 70 cm. Dveře č. ■ na stejném podlaží byly prasklé u zámku. Poté bylo ohledáno osobní auto tov. zn. Š. Favorit, SPZ ■■■■■, které stálo na dvoře objektu. Je uvedeno, že bylo uzamčené, v přístrojové desce ve středu panelu je popsán otvor a z něj vyčnívající kabely, které vyčnívaly i za zadními sedačkami na obou stranách vozidla.

Při rekognici byla jednotlivým osobám předkládána fotoalba, kterých bylo vyhotoveno celkem šest. Album označené č. I. obsahovalo barevné fotografie osmi osob, mezi nimiž byl obžalovaný Y■■■■ M■■■■ (č.1). Fotoalbum č. II. obsahovalo černobílé kopie fotografií, nebyl na nich nikdo z obžalovaných ani osob, o kterých se svědci zmiňovali. Ve fotoalbu č. III. byly čtyři barevné fotografie, mezi nimi byla fotografie obžalovaného S■■■■ (č.3). Fotoalbum č. IV. obsahovalo čtyři barevné fotografie, mezi nimi byla fotografie I■■■■ S■■■■, nenacházela se tam fotografie žádného z obžalovaných. Fotoalbum č.V. obsahovalo čtyři barevné fotografie, mezi nimi byla fotografie obžalovaného S■■■■ (č. 3). Mezi pěti černobílými fotografiemi v albu č. VI. byla fotografie

obžalovaného S [REDACTED] (č.2). Dle názoru soudu byly při přípravě podkladů (sestavení alb) i při průběhu jednotlivých poznání fotografií svědky dodrženy předpisy účinné v době, kdy byl úkon proveden. Fotografií byl vždy větší počet, byly stejného druhu a pokud jde o podobu osob, které se na nich nacházely, je nutno při posuzování, jaká byla podoba, popř. věk osob, které měly být tímto úkonem označeny, vycházet z popisu svědků a z toho, zda se jednalo o osoby, které svědek znal, měl možnost sledovat je delší dobu a za jakých podmínek. Vzhledem k tomu, že v době činu byla situace vypjatá a popisy svědků i pokud jde o věk byly respektovány, má soud za to, že není důvod k pochybnostem o kvalitě tohoto úkonu ve vztahu k žádnému z obžalovaných.

Svědék J [REDACTED] B [REDACTED] vypověděl, že slyšel něco o tom, že se popral barman se zákazníky, nic dalšího k věci neuvedl. Po seznámení s fotoalby používanými v tomto řízení k rekognici uvedl k fotografii obžalovaného M [REDACTED], že mu připomíná člověka, se kterým měl konflikt na svém vrakovišti. Uvedl, že i obžalovaného S [REDACTED] zná z vrakoviště, jeho fotografii viděl v televizi. Poznal i I [REDACTED] S [REDACTED].

Svědék G [REDACTED] K [REDACTED] je nájemcem domu, kde byl penzion provozován a pronajímal jej za tímto účelem v uvedené době svědku P [REDACTED] Š [REDACTED]. Tvrdil, že o podrobnostech provozu nic nevěděl, bylo mu sice známo, že v klubu pracují [REDACTED], ale nevěděl, co dělají. Na předložených fotografiích nikoho nepoznal, uváděl, že tři z mužů mu připomínají muže, které viděl, když se z penzionu po činu stěhovaly dívky. Uvedl, že z penzionu byl odcizen televizor, videopřehrávač, hudební věž a dva reproduktory, dále popsal poškození zařízení, resp. objektu.

Svědék L [REDACTED] M [REDACTED] v přípravném řízení vypověděl, že své auto nechal zaparkované na dvoře objektu, v baru byl muž, který jej pouštěl dovnitř a tři nebo pět žen, se dvěma z nich se bavil. Kolem půlnoci přišli dovnitř muži, kteří hovořili cizím jazykem, mohlo to být ruský, byli nejméně tři. Uvedl, že je považoval za zákazníky, seděli na vedlejší pohovce. Muž z ochranky odešel nahoru s jednou dívkou, za ním šel nahoru jeden z návštěvníků. Potom slyšel jak již na schodech hlasitě komunikují, ze schodů nebo z patra slyšel ránu. Jeden z mužů si přisedl na pohovku ke svědkovi, nepamatuje si, zda spolu hovořili, po chvíli jej udeřil pěstí do obličeje. Upadl na zem, co se dělo potom neví, domnívá se, že omdlel, podle toho, že jej bolelo celé tělo usuzuje, že ho ještě někdo udeřil nebo do něj kopal. Když se probрал, nikoho v místnosti neviděl. Nechal na místě klíče od auta i telefon, utekl ven a šel domů. Nikoho již neviděl, uvedl, že následující den zjistil, že byl odcizen jeho telefon a z auta autorádio a reproduktory.

Svědék M [] P [] provozoval klub od počátku roku 2000, uvedl, že z minulosti se znal s I [] S [], který mu do klubu sehnal ukrajinské dívky, jednalo se o O [], N [], J [] a R []. Dívky vydělávaly, peníze od nich inkasoval S [], vyřizoval to s nimi sám, jakou částku si od nich bral, nebylo svědku známo. Dále uvedl, že mu platil za O [] 2-3.000,- Kč měsíčně.

P [] Š [] byl jeho známý, navštěvoval jej v klubu, ale protože v době svědkovy nepřítomnosti začal chodit klubu organizovat, nepohodli se, svědek v červenci 2000 svou činnost v klubu ukončil, a dál jej provozoval svědek Š [] a formálně jej vedl bývalý barman V []. Svědek vypověděl, že slyšel, že P [] Š [] měl mít finanční problémy, měl si půjčovat od I [] a od nějakých []. Na fotografiích tento svědek označil obžalovaného S [] jako návštěvníka klubu, a I [] S [] jako svého známého.

Svědék V [] S [] uvedl, že pracoval v klubu jako barman od doby, kdy jej provozoval M [] P []. Uvedl, že v té době platil nájemce měsíčně 5.000,- Kč za ochranu a stejnou částku jim dávala i každá z dívek. Peníze dávali I [] S []. Uvedl, že zůstal v baru i za P [] Š [], v té době tam začal pracovat i V [] Š [] jako ochranka. V době, kdy k činu došlo, svědek v klubu nebyl. Na fotografiích tento svědek označil obžalované M [], S [] a S [] jako hosty, kteří klub navštívili ve společnosti I [], kterého též na fotografiích poznal.

Svědčyně M [] Š [] vypověděla, že její bývalý manžel P [] Š [] provozoval v [] „bordel“. Řekl jí, že platí nájem G [] (domnívala se, že jde o []) a za holky platil [] nebo []. Uvedla, že 2.7.2000 jej z domova vyhodila, přestěhoval se asi do toho „bordelu“, sešla se s ním 2. nebo 3.8.2000, bylo to ve středu, pozval ji na večeři, odešel pak ke svému otci. Následující den jí telefonoval, že již nechce „bordel“ provozovat, mluvil o tom, že někdo V [] Š [] zkopal do hlavy. Zdržoval se potom u svého otce, z domu nevycházel ven, svědkyně mu nakupovala, a nechtěl, aby někdo věděl, kde je.

Svědék K [] Š [], otec svědka P [] Š [] uvedl, že jeho syna u něj hledala žena, kterou považoval za [] nebo [], která přijela autem se dvěma muži. K [] Š [] ml., bratr svědka P [] Š [], uvedl, že jej bratr v létě 2000 na několik dní bez ohlášení navštívil, řekl mu jen, že měli zmlátit někoho v „bordelu“, kde pracoval a že měl problémy s []. Víc říci nechtěl, bylo vidět, že má strach.

Svědék P [] Š [] se zdržuje ve [], soud proto vycházel z jeho

výpovědi z přípravného řízení. Vypověděl při výslechu před Soudem první instance v Madridu, že byl provozovatelem klubu, který mu pronajal [REDACTED]. Tvrdil, že se znal s I [REDACTED] S [REDACTED] již před tím, a že ten neměl s provozováním klubu nic společného. Uvedl však dále, že v klubu byla provozována prostituce a že dívky tam přiváděl I [REDACTED] S [REDACTED]. Tvrdil, že peníze inkasovaly dívky samy a 20 % mu v baru odevzdávaly a potom účtovaly se S [REDACTED], ale u toho svědek nebyl. Dívky zaznamenávaly své klienty do seznamu, který byl v baru. Uvedl, že v baru pracovala R [REDACTED] z donucení a dále J [REDACTED], N [REDACTED] a O [REDACTED]. Pouze N [REDACTED] používala své pravé jméno. Tvrdil, že I [REDACTED] dívkám vzal doklady, svědek jej požádal o doklady R [REDACTED] kvůli vízu a pas jí vrátil, hned poté z baru odešla. Poté začaly svědkovy problémy. Uvedl, že poté za ním přijel I [REDACTED] v doprovodu S [REDACTED] a požadoval od něj 20.000,- Kč za R [REDACTED] a stejnou částku za další dívky, které chtěl do baru přivést, aby zvýšil obrát. Za tři dny od něj požadovali peníze, řekl, že nemá, dali mu pak ultimátum, když vypršelo, nic se nestalo, ale tři dny poté došlo k trestnému činu. Uvedl, že I [REDACTED] mu řekl, že odjíždí, ale pro peníze přijede někdo jiný. S [REDACTED] mu telefonoval a vyzýval jej, aby přijel do [REDACTED] zaplatit. Říkali mu, že mají zbraně, které však neviděl. Popisoval, že dívky, které byly při útoku zraněny, požádaly o ochranu nějaké

osoby ze zemí bývalého Sovětského svazu. Šlo o tři muže, kteří se střídali v hlídání dívek, a svědkovi navrhli, že se ujmou provozu klubu i ochrany dívek a požadovali od něj za to odměnu, aby se nic podobného nestalo. N [REDACTED] svědkovi řekla, že do klubu přijely tři osoby, představily se, ale pamatuje si jen jméno S [REDACTED]. Požadovali peníze, když zjistili, že tam svědek není, řekli, že si vezmou peníze dívek, J [REDACTED] běžela nahoru, aby někoho zavolala, jeden

z Útočníků šel za ní. Všiml si toho poškozený Š [REDACTED], který šel za nimi, a již se dolů nevrátil. N [REDACTED] nahoře nebyla. Někdo zavřel dveře, aby dívky nemohly utéci, a útočníci vybrali peníze z pokladny, napadli osoby, které se v přízemí nacházely, sebrali cennější předměty a odešli. Potom dívky zjistily, že poškozený leží v kaluži krve a těžce dýchá a zavolaly záchranku. J [REDACTED] byla v pokoji, kde ji chtěl poškozený chránit, ale vstoupili za ním dva útočníci, začali jej mlátit pak jej tři mlátili pěstmi a když upadl na zem, jeden z nich mu skočil na hlavu. Jedním z útočníků byl S [REDACTED], uvedl, že dalšího znal podle vidění a třetího neznal. Nevysvětlil toto tvrzení, když na místě nebyl. Uvedl dále, že jeden z mužů, kterého znal od vidění měl na hlavě koženou čepici a ten mu telefonoval v den, kdy k přepadení došlo, aby přivezl do [REDACTED] peníze. Uvedl, že byl pozván i na schůzku mezi osobami, které si pozvaly dívky na ochranu, a útočníky, kde mělo dojít k dohodě, aby nadále nedocházelo ke konfliktům, ale sám se do hovoru nezapojil. Při popisu tohoto setkání přítomné svědek nepopsal. Při rekognici na fotografiích označil I [REDACTED] S [REDACTED] a obžalovaného S [REDACTED], nikoho dalšího již

konkrétně neoznačil.

Soud hodnotil i výpovědi svědkyň A [REDACTED] B [REDACTED], N [REDACTED] G [REDACTED] a R [REDACTED] P [REDACTED], které byly vyslechnuty dne 3.8.2000. Jedná se o cizinky, z nichž žádná neměla na území České republiky dlouhodobý pobyt, a které hovořily o tom, že chtějí následující den odcestovat. Jejich výslech za tohoto stavu je nutno považovat za neodkladný úkon ve smyslu § 160 odst. 4 tr. řádu v tehdy platném znění. Novela trestního řádu zák. č.265/2001Sb., kterou byl trestní řád doplněn o ustanovení § 158a byla účinná až od 1.2.2002. Výsledky svědkyň byly proto v době, kdy se konaly, provedeny v souladu s platnými předpisy.

Svědkyně A [REDACTED] B [REDACTED] vypověděla, že přijela do klubu s R [REDACTED] P [REDACTED] za kamarádkou N [REDACTED], která tam pracuje jako bannanka, aby se dohodly na společném odjezdu na [REDACTED]. Vypovídala, že byla s R [REDACTED] v pokoji v patře, když tam kolem 03.30 hod. přišel neznámý muž, který sice mluvil ukrajinsky, ale nerozuměla mu, protože byl opilý. Šla si do přízemí uvařit kávu, po návratu zjistila, že ten muž zbil R [REDACTED] a šla to říci svědku Š [REDACTED] dolů. Š [REDACTED] odešel nahoru sám, svědkyně zůstala dole, kde byli ještě dva muži a jeden host. Uvedla, že R [REDACTED] vyběhla ven, jeden z mužů ji přivedl zpět, začal ji bít a kopal do ní. Potom se vrátili dva muži z prvního patra, začali mlátit všechny osoby, které v baru byly a rozbíjeli zařízení. Host utekl, potom vzali ze zařízení video, televizi, radiomagnetofon a mobilní telefony přítomných. Vzali i klíče od auta, které bylo zaparkované na dvoře a prohledali jej, potom odešli a svědkyně zjistily, že poškozený Š [REDACTED] je zraněn.

Svědkyně N [REDACTED] G [REDACTED] vypovídala shodně o důvodu návštěvy svých kamarádek, svědkyň B [REDACTED] a P [REDACTED]. Uvedla, že host přijel asi v 01.00 hod. a že po jeho příjezdu odjela s poškozeným Š [REDACTED] nakoupit. Když se asi za hodinu vrátili, viděli do klubu vcházet tři muže. Chvilí se s nimi bavili, poté se muži ptali, kdo je majitel, a jeden z nich prohlásil, že je hlavně zajímá televize a magnetofon, že to si vezmou, svědkyně se snažila domluvit se svědkyní P [REDACTED], aby zavolala policii, a svědkyně odešla nahoru, za ní šla i svědkyně B [REDACTED]. Jeden z mužů šel za nimi nahoru, za chvíli se vrátila B [REDACTED], že muž bije P [REDACTED]. Muži, kteří seděli dole, jim vzali mobilní telefony. Všichni muži šli nahoru, ale jeden se hned vrátil a zůstal s nimi v přízemí. Ze shora bylo slyšet křik a mlácení. Když se dva muži vrátili dolů, jeden z nich na svědkyni křičel, protože chtěla volat policii, vytáhl ji na chodbu a oba muži ji bili. Potom mlátili i ostatní včetně hosta. Odnášeli elektroniku ze zařízení. Potom svědkyně našla poškozeného v bezvědomí a chtěla, aby zavolali sanitku, ale muži to odmítli. Slyšela, že R [REDACTED] utekla, poté muži objekt opustili.

Svědky R■■■■ P■■■■ vypověděla rovněž shodně jako ostatní svědkyně, pokud šlo o okolnosti návštěvy klubu. K vlastnímu útoku uvedla, že do baru kolem 03.00 hod. přišli tři muži, kteří se bavili s N■■■■, neslyšela rozhovor, ale N■■■■ měla strach, a chtěla, aby svědkyně zavolala policii. Když svědkyně odešla se svědkyní B■■■■ do patra, šel jeden z mužů za nimi, vzal jí telefon a začal ji bít a kopat. Svědkyně B■■■■ řišel nahoru, začal jej muž také mlátit a kopat, potom obě svědkyně sešly dolů, nahoru odešli i další dva muži, a bylo slyšet, že poškozeného mlátí. Jeden z mužů se pak vrátil dolů a začal mlátit přítomné, přidal se k němu i druhý muž, který sešel dolů. Svědkyně byla také znovu napadena, potom utekla ven, jeden z mužů, který se do té doby jen díval, ji chytil za vlasy a odtáhl ji zpět a několikrát ji udeřil. Potom napadl i další osoby a svědkyni ještě pořežal skleněným střepelem na ruce. Mezitím brali muži televizi, radiomagnetofon a mobilní telefony. Svědkyně potom znovu utekla ven, a když se vrátila, muži tam již nebyli a našli zraněného v bezvědomí.

Výpovědi svědkyň jsou v zásadě stejné jako výpovědi pozdější, v některých místech chybí vysvětlení pohybu jednotlivých osob, které nemůže být zcela přesné. Podle doby příchodu, který svědkyně uváděly, by konflikt neměl trvat dlouho. Soud má zato, že tato okolnost není podstatná, vzhledem k tomu, že šlo o vypjatou událost a vnímání času snadno mohlo být situací ovlivněno. Později si svědkyně mohly časové údaje uvědomit přesněji. Vzhledem k tomu, že v té době nebyly ještě další poznatky o průběhu události a nebyly svědkyním kladeny dotazy, má soud za to, že je třeba za přesnější považovat výpovědi pozdější, pokud byly učiněny. Tyto výsledky svědčí o tom, že svědkyně o napadení vypovídaly od počátku shodně a popisovaly pachatele, pouze se snažily zatajit důvod své přítomnosti. To platí i o svědkyni J■■■■ Č■■■■ (T■■■■), která chtěla, aby byla utajena, proto o ní nehovořily. Tato svědkyně byla poté vyslechnuta až 25.4.2001, v této době již nemohlo jít o neodkladný úkon, a proto tuto výpověď soud jako důkaz nepoužil.

Svědkyň P■■■■ R■■■■ B■■■■ vypověděla, že v klubu pracovala jako uklízečka, v průběhu výpovědi připustila, že tam provozovala prostituci. V době činu se tam nacházely kromě ní i O■■■■ B■■■■ a její kamarádka N■■■■ a J■■■■, jejichž další osobní údaje nezná. Dále se tam nacházel poškozený Š■■■■ a jeden muž, kterého blíže neznala. Do baru přišli tři muži, hovořili nejprve s poškozeným Š■■■■ a s N■■■■. Rozhovor svědkyně neslyšela. Odhadla jeho trvání na 15 minut. Potom k ní přišla N■■■■ a požádala ji, aby zavolala policii. Společně s O■■■■ B■■■■ šla svědkyně nahoru a snažily se telefonovat. Jeden ze tří mužů za nimi přiběhl, zeptal se jí ukrajinsky

kam volá, a současně jí vzal mobilní telefon a uhodil ji rukou do obličeje. O B se asi lekla a začala volat V (poškozeného Š). Potom došlo ke rvačce mezi V a tímto mužem. Obě svědkyně seběhly dolů. Nahoru se někdy přesunuli i další dva muži a byl slyšet hluk, podle svědkyně bili V. Svědkyně se lekla, vyběhla na terasu a potom běhala asi půl hodiny venku, byla v šoku. Uvedla, že se vrátila, když se uklidnila a potom, co ji volala svědkyně B, která jí pak v domě řekla, že V umírá. Svědkyně viděla, že byl celý zakrvácený, dýchal, ale byl v bezvědomí. Chvilí po tom přijela záchranka. Svědkyně uvedla, že obžalované podle jmen nezná, že jí bylo pouze známo, že svědkyně B měla známé, kteří se jmenovali I a V. Uvedla, že ji tato známá navrhla, aby jela do ČR, a že se s ní znala od dětství. Na fotografiích označila obžalovaného S jako osobu podobnou muži, který ji udeřil, k I S uvedla, že se podobá muži, který ji do přivezl a jmenoval se I.

Svědkyně J B vypověděla, že byla v ČR od 26.6.2000 do začátku září. Bydlela u svého bratra, nikam nechodila ani nejezdila, v nikdy nepracovala ani tam nebyla. Uvedla, že poškozeného neznala.

Svědkyně J Č vypověděla, že do ČR přijela za prací v roce 1998. V únoru 2000 havarovala s půjčeným autem a přátelé majitele automobilu ji odvezli do , aby prostitutkou vydělala peníze a zaplatila tak poškozené vozidlo. Asi po měsíci přijel V, kamarád P, který se stal majitelem klubu , spolu s ním tam byl tehdejší majitel klubu I a M, kteří ji odvezli, aby pracovala v tomto klubu. Uvedla, že 5.000,- Kč měsíčně jim strhával z výplaty majitel klubu, pracovaly pro „ukrajinskou mafii“, pro peníze jezdil V, kamarád P. Zpočátku byl majitelem klubu M, poté P. V době přepadení se v klubu nacházel vyhazovač V Š, N, R a další dívka, kterou neznala, kromě toho byl přítomen host. Do klubu pak přijeli tři muži, stručně je popsala, uvedla, že se jí zdálo, že byli pod vlivem drog. Ptali se po majiteli, pochopila, že jim slíbil peníze, ale na schůzku nepřišel. Rozhodli se vyřídit si s ním účty a provedli tam výtržnost. Rozbili sklenice a pořezali R ruku střepem ze sklenice. Zbili hosta, vzali mu klíče od auta a později se dověděla, že z auta ukradli magnetofon. Muži požadovali od N, která byla přítelkyní P, peníze. Jeden z šel nahoru s R a požadoval od ní peníze, slyšela od další dívky, že když nedostal, kolik požadoval, bil ji. V, který pracoval jako vyhazovač (poškozený Š) šel nahoru, aby tam udělal pořádek. Nahoru šel ještě druhý , světlovlasý zůstal dole. Uvedla, že potom muži odešli a odnesli video, televizor, možná i další věci a

všechny mobilní telefony. Jedině svědkyni telefon zůstal, protože jej schovala. Dobrovolně dala V[] 1.000.- Kč. Šla se podívat do patra, našla tam poškozeného Š[] na podlaze se zakrvácenou hlavou, byl v bezvědomí. Na fotografiích označila obžalovaného M[], jako muže podobného tomu, který se přepadení klubu zúčastnil, ale který zůstal sedět u stolu dole. Dále označila obžalovaného S[] jako muže, který pořezal ruku střepem skla R[], a zúčastnil se bití poškozeného Š[]. K fotografii obžalovaného S[] uvedla, že se zúčastnil bití V[] Š[]. Poznala i I[] S[] jako muže, který ji přivezl ze [] a jezdil vybírat peníze.

Svědkyně J[] Č[] se k věci vyjádřila i při veřejném zasedání ohledně dožádání o provedení procesních úkonů a doručení dokumentů soudu, které se konalo dne 17.4.2007 před [] obvodním soudem města []. Vypověděla, že byla uvedeného dne v klubu [], když kolem 23.00 hodin vešli do klubu V[] S[], M[] S[] a Y[] M[]. Přišli po dohodě s majitelem klubu, aby dostali dluh ve výši 30.000,- Kč. Majitel klubu tam nebyl. Požadovali peníze od všech přítomných dívek a vyhrožovali všem zabitím, přitom začali zejména V[] S[] a M[] S[] bít dívky. Obžalovaný Y[] M[] seděl u stolu. Dobrovolně dala obžalovanému S[] částku 1 000,- Kč, kterou mu byla dlužná, fyzicky napadena nebyla. Svědkyni N[] C[] vláčeli po schodech za vlasy a R[] P[] pořezali střepey skla na rukách. Jedna z přítomných dívek šla nahoru, za ní šli útočníci, a šel tam i poškozený Š[], aby ji chránil, ale byl zbit. Jak jej bili, neviděla, byla se v patře podívat až když tam ležel zraněný. Zbili i hosta L[] M[], vzali mu klíče od auta a ukradli z něj audioaparaturu. Po rozbití barového pultu odcizili videopřehrávač, televizor, hudební věž, reproduktory a peníze z pokladny. Uvedla, že potvrzuje své vyjádření, které v minulosti v této věci poskytla.

Tato svědkyně byla vyslechnuta před zahájením trestního stíhání jako I[] T[]. Jedná se o tutéž osobu, pouze přepis jména a příjmení svědkyně byl původně zřejmě opsán podle dokladů, zatímco při překladu bylo použito tvaru, který umožňuje čeština. Tato svědkyně byla poté vyslechnuta pod příjmením Č[] na základě usnesení o utajení osobních údajů vyšetřovatele OMV [] oblasti ze dne 12.5.2005. Důvod k utajení její totožnosti však zdejší soud neshledal, neboť její pravá osobní data již byla známa, a proto byla předvolána pod pravým jménem a pod tímto jménem se také kvěci vyjádřila. Soud při hodnocení vyjádření svědkyně ze dne 17.4.2007 vycházel z toho, že v původních výpovědích svědkyně nejsou uvedena celá jména osob, o kterých vypovídala, a že nevypovídala ani o předchozí dohodě útočníků s majitelem klubu, ani o odcizení věcí z auta, přestože jinak vše popsala podrobně. Ve svém

vyjádření nevysvětlila, jak se uvedené údaje dověděla, nevyjádřila se o tom, že by chtěla výpověď upřesnit. Soud proto má za to, že svědkyně vycházela z informací, které se dověděla během řízení, popř. před výslechem z dožádání, a proto vycházel z jejích původních procesně použitelných výpovědí z přípravného řízení.

Svědkyně N[] C[] - G[] vypověděla, že čekala v klubu [] na svého ženicha P[] Š[]. Do klubu přišly servírky A[], R[] a J[], které se zabývaly úklidem, ve 23.00 hod. přijeli do kavárny hosté, protože došlo nějaké zboží, odejela svědkyně s V[] koupit k benzinové čerpací stanici chybějící zboží. Vrátili se asi za 30 minut. Dívka tam již nebyla, zůstal tam sedět mladík, potom tam byli další dva mladíci u stolku v koutě a další seděl sám u jiného stolku. Stručně je popsala, odlišila je tím, že jednoho označila jako „tmavého“, druhého jako „vysokého“ a třetího jako „zrzavého“. Dověděla se, že mladíci čekají na P[] Š[]. Asi po hodině chtěli, aby svému příteli zavolala, a když nebral telefon, začal se „tmavý“ chovat agresivně. Svědkyně se pokusila volat policii, ale ten muž jí telefon vzal, když se pokusila dostat na chodbu, chytil ji za vlasy a přivlekl ji zpět ke stolku, kde seděly ostatní dívky. A[] utekla nahoru, svědkyně uvedla, že i ji „tmavý“ vlácel zpět a ptal se, kam chtěla volat. Kolem 01.00 hod. začal „tmavý“ rozbíjet nádobí a jiné věci z baru. „Dlouhý“ sundal z poličky televizi a „zrzavý“ přítomným vyhrožoval. Když „tmavý“ bral peníze z pokladny, začal se s ním V[] prát. Všechny dívky se v té době rozběhly po kavárně, svědkyně utekla do patra. „Zrzavý“ běžel za nimi, volal i „tmavého“, když je dohnali, začali je bít, „vysoký“ stáhnul A[] a R[] do přízemí, „zrzavý“ zůstal s V[] v pokoji, „tmavý“ svědkyni chytil za vlasy, udeřil ji pěstí do obličeje a dovlekl ji ke stolu, kde seděl host a ostatní dívky. Když se jí asi po 10 minutách znovu podařilo utéci, mířila do patra, viděla „vysokého“ vynášet z kumbálku videomagnetofon a hudební věž Sharp. Chtěla utéci oknem pokoje, ale „vysoký“ za ní přišel a vyzýval ji, aby P[] neschovávali a vyhrožoval všem smrtí. Z pokoje, kde byl poškozený, slyšela tupé zvuky, křik neslyšela. Byla i v pokoji, kde viděla poškozeného ležet na zemi v křečích, dusil se, na slova nereagoval. Vrátila se dolů a prosila, aby zavolali záchranku, „zrzavý“ řekl, aby byla ráda, že ho nezabili. Když se vrátili se „zrzavým“ a vysokým“ a J[] do místnosti, kde byl poškozený, oba muži poškozeného kopali do zad, krku a hlavy. Poškozený na to nereagoval. Potom muži sešli dolů, vzali televizi, videomagnetofon, věž a pět nebo šest mobilních telefonů a odejeli. J[] měli vzít 5.000,- Kč, ale stačila schovat mobilní telefon, z něhož potom zavolaly záchranku a policii. Uvedla, že vše trvalo dvě až tři hodiny, že ji bil „tmavý“ a „zrzavý“ ji chytil za vlasy a dal ji ke krku nějaký ostrý předmět, který jí způsobil řeznou ránu. „Zrzavý“ a „tmavý“ vedli na toalety L[]

a R[REDACTED], neviděla, že by je tam bili, ale slyšela křik. Později viděla, že tam bylo hodně krve. Podle jmen neznala nikoho z obžalovaných, uvedla, že se P[REDACTED] Š[REDACTED] setkával s nějakým I[REDACTED], jehož příjmení neznala. Tvrdila, že žádná z dívek prostituci v klubu neprovozovala, byla tam dívka, která se jmenovala J[REDACTED], její příjmení neznala. Po shlédnutí fotografie J[REDACTED] B[REDACTED] uvedla, že je podobná té, která v klubu pracovala. Při rekognici označila tato svědkyně na fotografiích obžalovaného S[REDACTED] jako „zrzavého“, obžalovaného S[REDACTED] ani I[REDACTED] S[REDACTED] nepoznala.

Ze znaleckého posudku z oboru ekonomiky, odvětví ceny a odhady věcí movitých bylo zjištěno, že hodnota televizoru podle popisu svědka K[REDACTED] činila 800,- Kč, hodnota videopřehrávače byla stanovena na 1.000,- Kč, hodnota hudební věže - trojkombinace byla 700,- Kč, hodnota reproduktorů kní byla 200,- Kč. Poškození dveří do skladu bylo oceněno na 800,- Kč, poškození dveří do pokoje č. 5 na 500,- Kč. Mobilní telefon svědka M[REDACTED] měl hodnotu 2.400,- Kč, autorádio z jeho vozidla 2.000,- Kč, reproduktory kněmu byly oceněny na 1.600,- Kč. Mobilní telefon svědkyně C[REDACTED] byl oceněn na 2.000,- Kč, mobilní telefon svědkyně P[REDACTED] na 1.000,- Kč.

Soud dospěl k závěru, že přítomnost všech obžalovaných na místě činu byla prokázána. Obžalovaného S[REDACTED] usvědčuje i obžalovaný M[REDACTED], dále svědkyně Č[REDACTED] a C[REDACTED]. Svědkyně P[REDACTED] uvedla, že na fotografii je muž podobný muži, který ji udeřil. Nepřímo i svědek Š[REDACTED], který jej znal a jeho zapojení do trestného jednání mu měla vyprávět svědkyně C[REDACTED]. Svědci P[REDACTED], Š[REDACTED] a S[REDACTED] potvrzují, že tento obžalovaný klub i jindy navštěvoval a že tam dodával prostitutky. Výpovědi všech svědkyň jsou zřetelně ovlivněny skutečností, že se bojí proti obžalovaným vypovídat a nechtěly, aby vyšlo najevo, jakou činností si vydělávaly. Svědkyně B[REDACTED] tak tvrdila, že v [REDACTED] nikdy nebyla, přičemž z výpovědí svědkyně G[REDACTED], P[REDACTED] a Č[REDACTED] vyplývá opak a potvrzuje to i lékařská zpráva o jejím ošetření a to, že byla vyslechnuta orgány policie. Rozdílly jsou pouze u křestního jména, které bylo různě reprodukováno, resp. překládáno, ale odpovídá datum jejího narození, pokud bylo uvedeno. Dle názoru soudu nejen časový odstup, ale zejména obavy vedou i k tomu, že svědkyně P[REDACTED] a Č[REDACTED] se vyjádřily, že na fotografii jsou osoby podobné útočníkům, ale nevyjádřily se jistě. Obžalovaného S[REDACTED] usvědčuje též obžalovaný M[REDACTED], který jej sice znal pouze podle křestního jména a přezdívky, ale znal

okolnosti jeho odsouzení v ČR, které jsou zcela přesné. Poznala jej i svědkyně Č[REDACTED], která vypovídala nejpodrobněji. Svědek S[REDACTED] označil obžalované M[REDACTED] a S[REDACTED] za hosty klubu. Za tohoto stavu považuje soud obhajobu

obžalovaného S [REDACTED] o tom, že v ČR v té době nebyl, za vyvrácenou. Pokud jde o zjišťování záznamů v cestovním pasu tohoto obžalovaného, sám neuvedl, že by mu bylo známo, že v něm má záznam, který by vyvracel možnost jeho přítomnosti v ČR. Záznamy jsou špatně čitelné a neumožňují jednoznačnou identifikaci všech údajů a nevylučuje to, že obžalovaný nemohl do ČR přijet aniž by to v pase bylo vyznačeno, mohl cestovat přes jiný stát tak, aby záznam vyznačen v pasu nebyl a mohl ostatně užít i jiný cestovní pas, jak na své tak na cizí jméno. Pro vyloučení, aby přicestoval do ČR neposkytuje jeho cestovní pas, případně záznamy na hraničních přechodech dostatečné podklady.

K zapojení jednotlivých obžalovaných v průběhu konfliktu vypovídaly svědkyně P [REDACTED], Č [REDACTED] a C [REDACTED], částečně i obžalovaný M [REDACTED], který tvrdil, že na pokyn obžalovaného S [REDACTED] byl většinu času venku, dovnitř šel jen tehdy, když tam vedl dívku, která chtěla utéci. Nevysvětlil uspokojivě, proč dívku dovnitř vodil, pokud mu nebylo známo, co se uvnitř děje, a proč nereagoval na to, že dívky uvnitř hlídal obžalovaný S [REDACTED]. Z výpovědi svědkyně C [REDACTED] vyplývá, že do fyzického útoku na dívky a odnášení věcí byli zapojeni všichni muži, kteří tam přijeli, a že všichni se pohybovali uvnitř. Vzhledem k tomu, že na místo přijeli tři, musel být i obžalovaný M [REDACTED] uvnitř a podílet se na odnášení věcí, vyhrožování dívkám a na jejich fyzickém napadení, resp. být mu alespoň přítomen. To se nevztahuje k útoku na poškozeného Š [REDACTED], k němuž došlo v místnosti v prvním patře objektu a nelze jednoznačně prokázat, že obžalovaný M [REDACTED] byl i tam, a že by se podílel na útoku na tohoto poškozeného, případně o něm předem věděl.

Soud proto vzal za prokázané, že obžalovaní přijeli společně do klubu [REDACTED] v [REDACTED], aby tam vybrali peníze, které požadoval I [REDACTED] S [REDACTED] od provozovatele klubu P [REDACTED] Š [REDACTED]. Přestože nebyl jmenovaný přítomen, opakovaně požadovali obžalovaní peníze od přítomných žen, a obžalovaný S [REDACTED] vzal peníze z pokladny. Přesto nezískali požadovanou částku, proto brali násilím cenné věci, které viděli, tedy elektrotechniku a mobilní telefony. Jejich odcizením jednak zabránili přivolání pomoci, jednak získali předmět, který bylo možno prodat. Již tyto požadavky byly doprovázeny slovním vyhrožováním obžalovaných, fyzickým napadením přítomných osob všemi obžalovanými, a pokud došlo k pokusu o útěk některé ze svědkyň, znovu je napadli bitím do obličeje, tahali je za vlasy a pořezali je střepy z rozbitého nádobí. Zcela bezdůvodně napadli i přítomného hosta M [REDACTED], zmocnili se jeho mobilního telefonu a následně i vybavení jeho auta. Vozidlo bylo po odcizení přehrávače a reproduktorů uzamčeno, je proto nepochybné, že vybavení musel odcizit ten, kdo měl ke klíčům přístup, tedy osoby, které byly v klubu. Obžalovaný S [REDACTED] šel po

poschodí za svědkyní C [REDACTED], které chtěl

pomoci poškozený Š [REDACTED], který byl obžalovanými S [REDACTED] a S [REDACTED] napaden ještě podstatně razantněji, tloukli jej a kopali do něj až nebyl schopen se bránit, a do místnosti k němu se vrátili a v útoku ještě pokračovali, až mu způsobili již popsaná poranění, v důsledku kterých poškozený zůstal ležet v bezvědomí. Svědkyně P [REDACTED] sice uvedla, že poškozeného nahoře bili všichni tři, ale uváděla jen, co slyšela, z poschodí se vrátila do přízemí, kde patrně neviděla nikoho z obžalovaných, a proto usoudila, že všichni jsou u poškozeného. Vzhledem k tomu, že toto nepotvrzuje žádná jiná svědkyně a jedná se pouze o domněnku, protože obžalovaný M [REDACTED] mohl být v té době venku, nikoli v patře, má soud zato, že nelze prokázat, že by se tento obžalovaný na útoku na poškozeného Š [REDACTED] podílel a že by o jeho charakteru věděl. Jednání všech obžalovaných od počátku směřovalo k tomu, aby za použití násilí získali peníze, případně cenné věci. Jednali společně, vzájemně zajišťovali svou bezpečnost tím, že bránili tomu, aby některá z žen utekla a prozradila je. Již svou přítomností byli schopni přítomné zastrašit, kromě toho jim vyhrožovali a fakticky fyzicky napadli každého, kdo se pokusil o odpor, později napadali přítomné bezdůvodně, aby je donutili vydat peníze. Jedině svědkyně C [REDACTED] se nevypovídala, že by sama byla napadena, ale také jediné ona dala obžalovaným peníze. Tímto jednáním získali nezjištěnou částku z pokladny, 1.000,- Kč od svědkyně C [REDACTED], dále věci v celkové hodnotě 11.700,- Kč.

Jednání všech obžalovaných bylo proto posouzeno jako trestný čin loupeže podle § 234 tr. zák., neboť užili násilí, aby se zmocnili cizí věci. Pokud jde o napadení žen a svědka M [REDACTED], byli v přízemí přítomni všichni obžalovaní a pokud v jednotlivých fázích nebyli dole všichni tři, muselo být ze situace zřejmé, jaký záměr realizují. I pokud obžalovaný M [REDACTED] zpočátku hlídal venku, musel být srozuměn s násilným jednáním již proto, že venku hlídal a zabránil dle vlastního doznání v útěku jedné z dívek. Uvnitř musel vidět ze situace, že již k násilí došlo a sám se do něj též zapojil. Poranění osob přítomných v přízemí však nebyla závažná a ani prokázaná škoda způsobená tím, že se obžalovaní zmocnili peněz a věcí nebyla vysoká. Jednání obžalovaného M [REDACTED] bylo proto posouzeno jako tr. čin loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák.. Obžalovaní S [REDACTED] a S [REDACTED] v pokoji v prvním poschodí ještě napadli poškozeného V [REDACTED] Š [REDACTED], kterému způsobili zejména poranění hlavy, které vedlo k těžkému poškození mozku s trvalou ztrátou mozkových funkcí a ke smrti poškozeného došlo v důsledku dalších komplikací. Způsob napadení tohoto poškozeného byl velmi hrubý až brutální, kromě výpovědi svědkyně o tom svědčí i stopy na těle poškozeného, neboť měl na obličeji viditelné otisky podrážek. Podle svědkyně při takovém útoku si museli být pachatelé vědomi toho, že poškozenému mohou

způsobit minimálně těžkou újmu na zdraví. Pokud jde o smrtelný následek, došlo k němu v důsledku dalších komplikací, knimž u poškozeného došlo později, proto ve vztahu k tomuto následku lze u obžalovaných spatřovat pouze nedbalost a jejich jednání bylo posouzeno jako tr. čin loupeže podle § 234 odst. 1, 3 tr. zák.. Obžalovaní S [REDACTED] a S [REDACTED] způsobili poškozenému Š [REDACTED] závažné poranění opakovaným hrubým fyzickým útokem, který byl závažnou okolností, podstatně zvyšující stupeň nebezpečnosti činu pro společnost a jsou splněny i podmínky ust. § 88 odst. 1 tr. zák.. Obžalovaní se činu dopustili společně, realizovali společný záměr a jejich jednání se vzájemně doplňovalo. Jedná se proto o spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zák., který stanoví, že byl-li trestný čin spáchán společným jednáním dvou nebo více osob, odpovídá každá z nich, jako by trestný čin spáchala sama.

Při úvaze o trestu vycházel soud z ust. § 23 odst. 1 tr. zák., který stanoví, že účelem trestu je chránit společnost před pachateli trestných činů, zabránit odsouzenému v dalším páchání trestné činnosti a vychovat jej k tomu, aby vedl řádný život, a tím výchovně působit i na ostatní členy společnosti. Podle § 31 odst. 1 tr. zák. při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédne soud ke stupni nebezpečnosti trestného činu pro společnost, k možnosti nápravy pachatele a jeho poměrům. Podle § 31 odst. 2 tr. zák. u spolupachatelů soud přihlédne k tomu, jakou měrou jednání každého z nich přispělo ke spáchání tr. činu. Podle § 3 odst. 4 tr. zák. je stupeň nebezpečnosti činu pro společnost dán významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou.

V tomto případě je stupeň nebezpečnosti činu pro společnost dán především charakterem činu, kdy obžalovaní napadli zcela neoprávněně více osob, fyzicky napadli kromě osob, které měly s klubem souvislost, i hosta a násilím se zmocnili i jeho věcí. Stupeň nebezpečnosti činu zvyšuje i způsob provedení činu, vyhrožování, opakovaná napadání vedoucí ke zvýšení obav přítomných osob a tomu, aby se podrobily nátlaku. Poněkud je stupeň nebezpečnosti činu snižován okolností, že trestná činnost byla objasněna až s odstupem několika let a vzhledem k složitému pátrání po jednom z pachatelů a nutnosti mezinárodně právní pomoci je o ní rozhodováno s odstupem více než osmi roků.

V tomto řízení byly vypracovány posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie na všechny obžalované. Znalci dospěli k závěru, že obžalovaný Y [REDACTED] M [REDACTED] netrpí duševní chorobou a netrpěl jí ani v době

činu. Nebylo zjištěno nic, co by svědčilo o tom, že by se činu mohl dopustit z chorobné motivace, ani forenzně významné ovlivnění alkoholem, marihuanou nebo jinou psychotropní látkou. Schopnosti ovládací i rozpoznávací jsou hodnoceny jako zachované. Jeho osobnost je hodnocena jako intelektově na horní hranici průměru, sklon k labilitě a egocentričnosti, ovládání spolehlivé, sklon k impulzivním a vzdorným reakcím. V emocionálně vypjatých situacích může vlivem impulsivity reagovat agresí. K motivaci znalec uvedl, že mohla být zištná, ale spolupůsobit mohla i snaha o sebeprosazení a ocenění. Předpoklady pro převýchovu jsou hodnoceny jako spíše příznivé. Obžalovaný M. S. podle závěru znalců netrpí duševní chorobou a netrpěl jí ani v době činu. Nebylo zjištěno nic, co by svědčilo o tom, že by se činu mohl dopustit z chorobné motivace. Byla zjištěna pouze smíšená porucha osobnosti, která se projevuje nepříznivými povahovými vlastnostmi. Schopnosti ovládací i rozpoznávací jsou hodnoceny jako zachované. Osobnost je posuzována jako intelektově v pásmu mírného nadprůměru, ovládání vcelku spolehlivé. Vlivem impulsivity a egocentričnosti může v emočně vypjatých situacích reagovat agresivně. V motivační struktuře pravděpodobně dominovala potřeba získat majetkový prospěch a zvýšená potřeba uznání a úspěchu. Předpoklady pro převýchovu jsou hodnoceny jako spíše nepříznivé. Posudek byl na základě spisu zpracován i ohledně obžalovaného S., znalci uvedli, že podle podkladů nic nenasvědčuje tomu, že by trpěl v době činu duševní poruchou a uvedli, že lze usuzovat, že ovládací i rozpoznávací schopnosti nebyly v době činu významně narušené.

Poznatky k předchozímu životu a chování obžalovaných byly omezeny tím, že se jedná o cizince. K jejich chování před zahájením trestního stíhání v této věci byly v podstatě k dispozici pouze opisy rejstříku trestů a soudní spisy.

Obžalovaný M. byl odsouzen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 14.4.2004, sp. zn. IT 18/2004, ve spojení s unesením Městského soudu v Praze ze dne 21.5.2004, sp. zn. 7 To 204/2004, pro tr. čin loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák., kterého se dopustil tím, že dne 13.11.2003 v , v prodejně slovně urážel Z. R., svou bývalou družku, požadoval od ní vrácení mobilního telefonu, který jí vzal z kapsy kalhot a od svého jednání upustil až poté, co kolegyně poškozené zavolala ochranu. Obžalovanému za to byl uložen trest vyhoštění na dobu pěti roků. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 23.8.2005, sp. zn. 4T 94/2005, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 13.12.2005, sp. zn. 5 To 452/2005, byl Y. M. uznán vinným tr. činem neoprávněného držení cizí platební karty podle § 249b tr. zák. a tr. činem podvodu podle § 250 odst. 1,2 tr. zák., kterých se dopustil tím, že od 4.10.2003 do 1.11.2003 si opakovaně neoprávněně

opatřil platební kartu VISA Electron k účtu J. P., z něhož postupně v uvedeném období pětkrát vybral celkem částku 47.000,- Kč. Byl mu za to uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání tří roků a pro výkon trestu byl zařazen podle § 39a odst. 2 písm. b) tr. zák. do věznice s ostrahou. Dále mu byl uložen trest vyhoštění na dobu neurčitou. Výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. IT 18/2004 ze dne 14.4.2004 byl zrušen.

Obžalovaný M. S. se zdržoval v České republice bez povolení. Byl odsouzen rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 6.6.2002, sp. zn. 45T 29/2001, k trestu odnětí svobody v trvání deseti roků pro tr. čin padělání a pozměňování peněz podle § 140 odst. 1,3 písm. b) tr. zák., kterého se dopustil tím, že obžalovaný S. společně s ods. I. S. si opatřili v blíže nezjištěné době celkem 442 kusů padělaných bankovek v nominální hodnotě 100 USD o celkové nominální hodnotě 44.200 USD, které předal obžalovaný S. obžalovanému Ing. Š., který je prodal dne 18.6.2001 v na parkovišti před motorestem benzinového čerpadla J. V. za částku 490.000,-Kč, obžalovaný S. pronásledoval obžalovaného Ing. Š. na místo schůzky, čekal na uskutečnění transakce a poté, co byl obžalovaný J. Š. zadržen orgány policie, se pokusil z místa uprchnout. Podle § 39a odst. 3 tr. zák. byl obžalovaný S. pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou.

Dále mu byl uložen trest vyhoštění na dobu neurčitou a trest propadnutí věci, a to mobilního telefonu značky Motorola, výrobní číslo IMEI: .

Podle § 35 odst. 2 tr. zák. pokud odsuzuje soud pachatele za trestný čin, který spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin, uloží souhrnný trest, a zruší výrok o trestu, který byl uložen původním rozsudkem i další rozhodnutí na tento rozsudek obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. U obžalovaných S. a M. je ukládán trest za trestný čin spáchaný dříve než byla spáchána trestná činnost, za kterou již byli odsouzeni. Je proto u obou splněna podmínka pro uložení souhrnného trestu.

Obžalovaný S. se na území ČR nezdržuje. V opisu rejstříku trestů nemá žádný záznam. Z pátrání po jeho pobytu na území bylo zjištěno, že byl odsouzen dne 5.6.2000 Okresním soudem v k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání tří roků pro trestný čin podílnictví podle § 198 ukrajinského trestního zákona. Místo jeho současného pobytu není známo.

Soud při úvaze o trestu přihlédl i k okolnostem polehčujícím ve smyslu §

33 tr. zák., přičemž dospěl k závěru, že polehčující okolnosti u žádného u obžalovaných nejsou. Obžalovaný M■■■■ se sice částečně doznal, ale popírá, že by se zapojil do útoku na poškozené a své chování na místě nepopisuje přesně. Vzhledem k poznatkům o obžalovaných nejsou ani podmínky pro to, aby byl jejich život před spácháním trestné činnosti považován za řádný. Nebyli sice trestáni, ale nejsou konkrétní informace, z nichž by mohl být takový závěr učiněn. Za přitěžující okolnost je u obžalovaných S■■■■ a M■■■■ při ukládání souhrnných trestů nutno považovat spáchání více trestných činů, u obžalovaných S■■■■ a S■■■■ pak způsob útoku na poškozeného Š■■■■, který byl mimořádně surový.

Obžalovanému M■■■■ byl trest ukládán pro tr. čin loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák., na který zákon stanoví trest odnětí svobody v trvání od dvou do deseti roků. Souhrnný trest byl při polovině trestní sazby, tedy v trvání pěti roků a šesti měsíců. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen v souladu s ust. § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona do věznice s ostrahou. Dále byl obžalovanému uložen i trest vyhoštění na dobu neurčitou, stejně jako v původním rozhodnutí, neboť vzhledem k závažnosti trestné činnosti, které se obžalovaný na území ČR dopustil, je v zájmu ochrany lidí i majetku, aby mu nebylo umožněno po propuštění z výkonu trestu se vrátit.

Současně byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 23.8.2005, sp. zn. 4 T 94/2005, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 13.12.2005, sp. zn. 5 To 452/2005, a další rozhodnutí na tento rozsudek navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Obžalovaným S■■■■ a S■■■■ byl trest ukládán podle § 234 odst. 3 tr. zák., na který je stanovena sazba v rozpětí od deseti do patnácti roků. Obžalovanému S■■■■ byl trest vyměřen též při polovině trestní sazby, a to v trvání třinácti roků. Pro jeho výkon byl obžalovaný zařazen podle § 39a odst. 2 písm. d) tr. zákona do věznice se zvýšenou ostrahou. Současně mu byl též uložen trest vyhoštění na dobu neurčitou, ze stejných důvodů jako tomu bylo u obžalovaného M■■■■. Soud dále převzal i trest propadnutí věci, který byl uložen v původním rozsudku.

Současně byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6.6.2002, sp. zn. 45 T 29/2001, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 17.9.2002, sp. zn. 3 To 104/02 a všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, kníž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Obžalovanému V [REDACTED] S [REDACTED] byl uložen trest odnětí svobody v dolní polovině zákonné trestní sazby, neboť byl odsuzován pouze pro tento trestný čin, bylo však též přihlédnuto k tomu, že tento obžalovaný projevil při páchání činu vysokou míru agresivity a svým chováním na místě činu ovlivňoval i ostatní obžalované. Trest mu byl uložen v trvání jedenácti roků a pro jeho výkon byl zařazen podle § 39a odst. 2 písm. d) tr. zákona do věznice se zvýšenou ostrahou.

S nárokem na náhradu škody se v tomto řízení připojili poškození Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, územní pracoviště Nymburk, a V [REDACTED] Š [REDACTED] za nezl. V [REDACTED] Š [REDACTED], nar. [REDACTED]. Poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna požadovala úhradu částky 874.716,85 Kč, kterou vynaložila na léčbu poškozeného V [REDACTED] Š [REDACTED]. Nároky byly doloženy doklady o vyúčtování zdravotní péče a rozpisy plateb náhrad za léčení. Poranění poškozeného bylo způsobeno podle závěrů soudu obžalovanými V [REDACTED] S [REDACTED] a M [REDACTED] S [REDACTED]. Je zřejmé, že léčba, resp. zajištění životních funkcí poškozeného po jeho poranění bylo náročné, bylo též sledováno při zpracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví

soudní lékařství, kde znalkyně neshledala závady, proto ani soud nemá pochybnosti o výši vyčíslených nákladů. Bylo prokázáno, že byly poškozenou skutečně vynaloženy, proto byla obžalovaným, kteří poranění poškozeného způsobili, uložena povinnost, aby způsobenou škodu v uvedené výši společně a nerozdílně uhradili.

Pokud jde o poškozenou V. Š., uvedla v návrhu, že jako zákonný zástupce nezl. syna V. Š., nar. požaduje, aby obžalovaným byla uložena povinnost uhradit škodu ve výši 86.000,- Kč za období srpen až září 2007. V odůvodnění požadavku uvedla, že poškozený

V. Š. st. nemohl po svém zranění platit na syna výživné, a že nebyl pojištěn, proto nemá syn nárok na výplatu sirotčího důchodu. Z připojeného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 3, sp. zn. IOP 32/39, ze dne 4.2.1994 vyplývá, že byla schválena dohoda rodičů, podle níž je otec povinen platit na výživu nezl., částku 1.000,- Kč měsíčně. V době, kdy poškozený ještě žil, náležely veškeré nároky vyplývající z jeho poranění jemu, a mohl uplatňovat náhradu škodu v důsledku poranění, z čehož by pak mohl uhradit výživné. Povinnost platit výživné byla vázána na jeho osobu a jeho poměry a nelze požadovat, aby ji ve stejné podobě platila osoba jiná. Podle § 448 odst. 1 obč. zákoníku se při usmrcení hradí peněžitým důchodem náklady na výživu pozůstalým, kterým zemřelý výživu poskytoval nebo byl povinen poskytovat. Náhrada nákladů na výživu náleží pozůstalým, pokud tyto náklady nejsou hrazeny dávkami důchodového zabezpečení poskytovanými z téhož důvodu. Přitom podle odst. 2 tohoto ustanovení se při výpočtu náhrady vychází z průměrného výdělku zemřelého; náhrada nákladů na výživu všech pozůstalých nesmí však úhrnem převýšit částku. Tento nárok nebyl uplatněn i kdyby se tak stalo, vyžadoval by dokazování, které by přesáhlo potřeby trestního řízení, proto byla poškozená s uplatněným nárokem odkázána na občanskoprávní řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení prostřednictvím zdejšího soudu k Vrchnímu soudu v Praze.

Ve stejné lhůtě je odvolání třeba odůvodnit tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká, a to též proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení

0 řízení předcházejícím rozsudku, jestliže mohlo způsobit, že je výrok nesprávný nebo že chybí. Poškozený může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Státní zástupce musí uvést, zda odvolání podává, byť

1 zčásti, ve prospěch či v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je možno opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 26. října 2007

JUDr. Oldřiška Rysová
předsedkyně senátu